

El turisme a Lloret els anys 50

M. Antònia Leal Sayrol

En el moment que ens visità el bus de la fotografia no podíem arribar a imaginar que la tipologia de turisme que més quantitat de visitants portaria a la nostra vila duria aparellada l'arribada de busos, setmana rere setmana i en quantitats molt importants.

La fotografia correspon a l'autocar més antic de Globus Reizen, que posteriorment exhibien a les fires de la RDA. Globus va ser una de les primeres agències de viatges que va portar turistes a Lloret i potser la que va venir més anys. A més, Globus va saber valorar l'oferta turística de Lloret en el seu conjunt.

Eren uns moments difícils per a l'economia del país. Eren els anys del Pla Nacional d'Estabilització Econòmica, proposat per Laureano López Rodó l'any 1959, una alternativa a la precarietat del moment que es va saber aprofitar. Gairebé tothom s'hi va apuntar i, d'aquesta manera, Lloret ho va apostar tot en una sola carta: el turisme.

A Lloret, des de feia molts anys, hi havia hagut força estiuiejants. La majoria eren professionals liberals i descendents de lloretencs, ben posicionats econòmicament, que tenien casa al poble dels seus avantpassats. No va trigar a arribar una altra tipologia de turistes. Primer anglesos, arribats amb avió a Barcelona, i francesos, que aprofitaven la proximitat del seu país per poder gaudir de les seves vacances entre nosaltres.

Hi havia algun hotel, tot i que pocs encara. Alguns turistes s'allotjaven en cases particulars amb dret a fer ús de la cuina. Una cosa molt semblant a l'"air bed and breakfast" (Airbnb) dels nostres dies.

És dels primers hotels i pensions d'aquella època del que voldria parlar, encara que no tant de les seves característiques com de la forma com eren gestionats.

El turista, tant si era en règim d'estada en una casa particular com en un hotel, establia un vincle molt fort d'amistat i

respecte mutu amb qui l'acollia. Això es va mantenir en el moment en què es va passar del primer règim –sojorn en una casa particular– a l'estada en hotels, fossin de la categoria que fossin.

Es tractaven els clients amb esperit de servei, que no s'ha de confondre amb servilisme. Els hotelers coneixien les preferències de cada client; sabien quan els agradava venir, cada estiu se'ls reservava la seva habitació preferida... Al *planning*, al marge d'estar marcat amb el senyal pertinent, s'hi posava un nom o referència que l'hotelier coneixia de cada any. Quan un turista necessitava una atenció especial, se li facilitava, així com el tipus de menjar que més li convenia.

Els establiments hotelers, en un primer moment, no disposaven de grans sales ni d'uns metres quadrats determinats segons la capacitat. Pocs tenien piscina i la majoria de personal no havia passat per l'escola d'hosteleria, ni per la de Girona ni per la de Lausana.

Així, ens podríem preguntar el següent: com és que els clients, els turistes, estaven contents, es sentien bé en aquest entorn i volien tornar cada any a la mateixa casa particular, pensió o hotel de Lloret?

Potser caldria matisar, abans de respondre a aquesta pregunta, que la tipologia de visitant corresponia al perfil al qual es vol accedir des de fa força temps. Professionals liberals, de classe mitjana, amb un poder adquisitiu prou alt com per a poder visitar altres zones turístiques amb més prestacions, equipaments i de més alta qualitat.

El que trobaven al Lloret de la dècada de 1950 era qualitat humana i bon tracte. Aquests dos valors eren per a ells molt més importants que tots els plusos que poguessin trobar en altres indrets lluny de Lloret; a més de l'encant natural de la nostra població i la voluntat de passar les vacances en un lloc de platja.

Per accedir a la tipologia de turisme que ara volem aconseguir no ens hauria calgut fer res més que no haver modificat aquell primer model, adaptat, això sí, a les noves tecnologies i a les noves necessitats materials. ■

Arribada a Lloret d'un grup de turistes alemanys amb un autobús de la Federació d'Associacions Alemanyes d'Autobusos. Any 1955.

Procedència: SAMLM - Fons Lloret Turisme (ST. 064.592.003)

Edició i coordinació: Servei d'Arxiu Municipal de Lloret de Mar.

Redacció: C. Josep Lluhi, 24, 1r - Tel. 972 368 457 - Fax 972 373 181 - a/e: arxiu@lloret.cat - www.lloret.cat/arxiu.

Consell de redacció: M. Assumpció Comas, Joaquim Daban, Joan Domènech, Fèlix Rabassa, Lluïsa Baltrons, Albert Robert i Jordi Soliguer.

Assessorament lingüístic: Oficina de Català de Lloret de Mar. Impressió: AG Cantalozella. Tiratge: 600 exemplars. DL: Gi-1.417/2003.